

I. DISPOSICIÓN XERAIS

MINISTERIO DE ECONOMÍA E COMPETITIVIDADE

1338 Orde ECC/159/2013, do 6 de febreiro, pola que se modifica a parte II do anexo I da Lei 16/2011, do 24 de xuño, de contratos de crédito ao consumo.

Mediante a Lei 16/2011, do 24 de xuño, de contratos de crédito ao consumo, incorporouse ao ordenamento xurídico español a Directiva 2008/48/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 23 de abril de 2008, relativa aos contratos de crédito ao consumo e pola que se derroga a Directiva 87/102/CEE do Consello.

O artigo 32 da dita lei traspuxo ao noso ordenamento xurídico o artigo 19 da directiva, establecendo o procedemento para o cálculo da taxa anual equivalente dos contratos de crédito ao consumo, así como os supostos básicos dos cales partir para o dito cálculo. Así mesmo, no seu número 5, remite aos supostos adicionais aos cales se poderá acudir en caso necesario e que se encontran recollidos na parte II do anexo I.

A experiencia adquirida polos Estados membros coa aplicación da Directiva 2008/48/CE, do 23 de abril de 2008, puxo de manifesto que os supostos establecidos na parte II do anexo I da dita directiva non resultan suficientes para calcular a taxa anual equivalente de maneira uniforme e, ademais, non se axustan xa á situación comercial do mercado.

En consecuencia, e en función da lexitimación dada á Comisión, no artigo 18.5 da directiva referida, para determinar os supostos adicionais necesarios para o cálculo da taxa anual equivalente ou modificar os xa existentes, adoptouse a Directiva 2011/90/UE da Comisión, do 14 de novembro de 2011, pola que se modifica a parte II do anexo I da Directiva 2008/48/CE do Parlamento Europeo e do Consello, na cal se establecen supostos adicionais para calcular a taxa anual equivalente.

Con obxecto de traspasar no noso ordenamento xurídico a Directiva 2011/90/UE, do 14 de novembro de 2011, o ministro de Economía e Competitividade, facendo uso da habilitación contida na disposición derradeira cuarta da Lei 16/2011, do 24 de xuño, aproba esta orde que modifica a parte II do anexo I da dita lei.

Na súa virtude, de acordo co Consello de Estado, dispoño:

Artigo único. *Modificación da parte II do anexo I da Lei 16/2011, do 24 de xuño, de contratos de crédito ao consumo.*

A parte II do anexo I da Lei 16/2011, do 24 de xuño, de contratos de crédito ao consumo, queda redactada do seguinte modo:

«II. Supostos adicionais para calcular a taxa anual equivalente.

Os supostos adicionais para calcular a taxa anual equivalente serán os seguintes:

a) Se un contrato de crédito dá ao consumidor liberdade de disposición de fondos, considerarase que o consumidor dispuxo do importe total do crédito inmediata e totalmente;

b) Se un contrato de crédito establece diferentes formas de disposición de fondos con diferentes taxas ou tipos debedores, considerarase que se dispuxo do importe total do crédito ao máis alto dos tipos debedores e coas taxas máis elevadas aplicadas á categoría de transacción máis comunmente utilizada nese tipo de contrato de crédito;

c) Se un contrato de crédito dá ao consumidor liberdade de disposición de fondos en xeral, pero impón, entre as diferentes formas de disposición, unha limitación respecto do importe e do período de tempo, considerarase que se

dispuxo do importe do crédito na data máis temperá prevista no contrato de crédito e conforme os ditos límites de disposición de fondos;

d) No caso dun crédito en forma de posibilidade de descuberto, considerarase que se dispuxo do importe total do crédito na súa totalidade e por toda a duración do contrato de crédito. Se a duración da posibilidade de descuberto non se coñece, a taxa anual equivalente calcularase baseándose no suposto de que a duración do crédito é de tres meses;

e) No caso dun contrato de crédito de duración indefinida que non sexa en forma de posibilidade de descuberto, presumirase:

1.º Que o crédito se concede por un período dun ano a partir da data da disposición de fondos inicial e que o pagamento final feito polo consumidor liquida o saldo de capital, xuros e outros gastos, se for o caso,

2.º Que o consumidor devolve o crédito en doce prazos mensuais iguais, a partir dun mes despois da data da disposición de fondos inicial; non obstante, en caso de que o capital teña que ser reembolsado na súa totalidade nun pagamento único, dentro de cada período de pagamento, presumirase que se producen disposicións e reembolsos sucesivos de todo o capital por parte do consumidor ao longo do período dun ano; os xuros e outros gastos aplicaranse de conformidade con estas disposicións e reembolsos de capital e conforme o establecido no contrato de crédito.

Para os efectos do presente punto, considerarase contrato de crédito de duración indefinida un contrato de crédito que non ten duración fixa e inclúe créditos que deben reembolsarse na súa totalidade dentro ou despois dun período, pero que, unha vez devoltos, volven estar dispoñibles para unha nova disposición de fondos;

f) No caso de contratos de crédito distintos dos créditos en forma de posibilidade de descuberto e de duración indefinida previstos nos supostos das letras d) e e):

1.º Se non se poden determinar a data ou o importe dun reembolso de capital que debe efectuar o consumidor, presumirase que o reembolso se fai na data máis temperá prevista no contrato de crédito e conforme o importe máis baixo establecido nel,

2.º Se non se coñece a data de celebración do contrato de crédito, presumirase que a data da disposición inicial é a data que teña como resultado o intervalo máis curto entre esa data e a do primeiro pagamento que deba facer o consumidor;

g) Cando non se poidan determinar a data ou o importe dun pagamento que debe efectuar o consumidor conforme o contrato de crédito ou os supostos establecidos nas letras d), e) ou f), presumirase que o pagamento se fai de acordo coas datas e condicións exixidas polo prestamista e, cando estas sexan descoñecidas:

1.º Os gastos de xuros pagaranse xunto cos reembolsos de capital,

2.º Os gastos distintos dos xuros expresados como unha suma única pagaranse na data de celebración do contrato de crédito,

3.º Os gastos distintos dos xuros expresados como varios pagamentos pagaranse a intervalos regulares, comezando na data do primeiro reembolso de capital e, se o importe de tales pagamentos non se coñece, presumirase que teñen importes iguais,

4.º O pagamento final liquidará o saldo de capital, xuros e outros gastos, se é o caso;

h) Se aínda non se acordou o límite máximo aplicable ao crédito, presumirase que é de 1.500,00 euros;

i) Se durante un período ou por un importe limitados se propoñen diferentes tipos debedores e taxas, considerarase que o tipo debedor e as taxas corresponden ao tipo máis alto de toda a duración do contrato de crédito;

j) Nos contratos de crédito ao consumo en que se conviñese un tipo debedor fixo en relación co período inicial, finalizado o cal se determina un novo tipo debedor que se axusta periodicamente conforme un indicador convido, o cálculo da taxa anual equivalente partirá do suposto de que, ao final do período de tipo debedor fixo, o tipo debedor é o mesmo que no momento de se calcular a taxa anual equivalente, en función do valor do indicador convido nese momento.»

Disposición transitoria única. *Período de adaptación.*

Os prestamistas e intermediarios obrigados ao cálculo da taxa anual equivalente conforme o disposto na Lei 16/2011, do 24 de xuño, de contratos de crédito ao consumo, disporán de dous meses desde a entrada en vigor da norma para adaptar os seus sistemas, procedementos internos, publicidade, información precontractual e modelos de contratos ao establecido nesta orde.

Disposición derradeira primeira. *Título competencial.*

Esta orde dítase ao abeiro do establecido no artigo 149.1.6.^a, 8.ª, 11.ª e 13.ª da Constitución española.

Disposición derradeira segunda. *Incorporación de dereito da Unión Europea.*

Mediante esta orde incorpórase ao ordenamento xurídico español a Directiva 2011/90/UE da Comisión, do 14 de novembro de 2011, pola que se modifica a parte II do anexo I da Directiva 2008/48/CE do Parlamento Europeo e do Consello, na cal se establecen supostos adicionais para calcular a taxa anual equivalente.

Disposición derradeira terceira. *Entrada en vigor.*

Esta orde entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Madrid, 6 de febreiro de 2013.—O ministro de Economía e Competitividade, Luis de Guindos Jurado.